

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/73/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118205680
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7118205680.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Jany Dudíkovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti H. C. D. nar. XX.X.XXXX a P. D. nar. X.X.XXXX zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice detí rodičov matky F. D. nar. XX.X.XXXX trvale bytom v P. na J. D. č. XX/X toho času v P. na U. ul. č. XX a otca D. D. nar. XX.X.XXXX trvale bytom v P. na J. D. č. XX/X toho času v W.U. A. P. v konaní o zvýšenie výživného o odvolaní otca proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Košice I z 29.10.2019 č.k. 21P 66/2018-222 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým dopĺňacím rozsudkom určil dlžné výživné zo strany otca za obdobie od 14.5.2018 do 30.8.2019 pre mal. H. C. D. v sume 487,86 € a pre mal. P. v sume 617,89 €, ktoré povolil otcovi uhradiť matke maloletých detí v dvoch splátkach s tým, že prvá splátka je splatná do 30 dní po právoplatnosti tohto dopĺňacieho rozsudku a druhá splátka do 60 € po právoplatnosti dopĺňacieho rozsudku. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, v ktorom uviedol, že sa s rozsudkom nestotožňuje, nakoľko je vecne nesprávny z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia a nedostatočného odôvodnenia. Namietal, že z odôvodnenia rozsudku sa nedozvedel, prečo súd neakceptoval jeho námietku, že svojmu synovi H. vyplatil školné v sume 1.000 €, a preto považuje návrh matky maloletého o vyplatenie dlžného výživného za neopodstatnený. Okrem toho sa z rozsudku nedozvedel, prečo súd bral ohľad iba na tvrdenie matky detí týkajúce sa predaja chaty za 50.000 €, keď táto suma bola použitá na úhradu jeho záväzkov spojených s rekonštrukciou jeho bývania, kde mimochodom chodia aj deti. Rozhodnutie považuje za nespravodlivé a nedostatočne odôvodnené. Nemieni sa vyhýbať svojim povinnostiam voči maloletým deťom, avšak jeho majetkové pomery mu neumožňujú uhradiť dlžné výživné, s ktorým nesúhlasí v dvoch splátkach. Jeho príjem ako taxikára sa pohybuje na minimálnej mzde. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo, aby rozsudok zmenil tak, že návrh na dlžné výživné zamietla. K odvolaniu pripojil doklad o vklade hotovosti z VÚB banky z 26.9.2019 o úhrade školného.

3. Kolíznym opatrovníkom vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že súd určil dlžné výživné za obdobie od 15.5.2018 do 31.7.2019 v súlade so zákonom a v záujme maloletých detí.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že rozsudkom z 23.7.2019 bolo zvýšené výživné pre maloleté deti o 50 € na každé z nich. Toto zvýšenie je na dolnej hranici z dôvodu, že otec platí školné synovi H., k čomu sa dobrovoľne zaviazal. Notársky overený doklad prikladá v prílohe. Vo vzťahu k

zvýšení výživného sa otec v stanovenej lehote neodvolal, a preto jeho podané odvolanie k tomuto zvýšeniu je irelevantné. Doplniaci rozsudok rieši iba doplatok dlžnej sumy, ktorá vznikla odo dňa podania do dňa uznania zvýšeného výživného na maloleté deti. Tento doplatok bol napadnutý otcom a na základe predložených dokladov, účteniek za zakúpený tovar, mu bola znížená vypočítaná dlžná suma. Opakované predkladanie dokladu o zaplatení školného na syna mu sudkyňa na pojednávaní zamietla z dôvodu, že pri zvyšovaní výživného na to bol vzatý zreteľ a výška zvýšenia výživného bola určená v dolnej hranici. Otec ďalej uvádza, že jeho majetkové pomery mu neumožňujú uhradiť dlžné výživné, čo je zavádzajúce vzhľadom na to, že v lukratívnej oblasti P. v bytovom dome J. D.. X vlastnil dva byty, z toho jeden 2-izbový, tesne pred rozvodom v roku 2014 účelovo daroval svojej matke, ktorá v tom čase vlastnila ďalšie dva byty v tom istom vchode. Ďalej po rozvode v roku 2016 predal v tom istom dome svoj 3-izbový veľkorozmerný byt (120 m²), pričom cena v inzeráte bola 145.000 €. V roku 2015 predal v obci P. - P. záhradu - pozemok o výmere 1.519 m², kde je trhovacia cena cca 18 až 20 € za 1 m². V roku 2019 predal v rekreačnej oblasti C. rekreačnú chatu (cena v inzeráte 65.000 €). Tieto majetkové pomery sú priložené v spisovom materiáli od začiatku pojednávania. Otec v súčasnosti vlastní nehnuteľnosti v prímestskej oblasti P. - P., záhradu o výmere 1.774 m² a dom s nádvorím o výmere 169 m², v ktorom aj býva. Na tom istom pozemku postavil v rokoch 2018 až 2019 nový rodinný dom ako nadstavbu na už jestvujúcom prízemnom objekte. Pokiaľ otec uvádza, že finančnú čiastku z predaja chaty vo výške 50.000 € použil na rekonštrukciu bývania, kde mimochodom chodia aj jeho deti, upresňuje, že deti berie nepravidelne a iba krátkodobo. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že otec sa snaží zmarit' už súdom vynesené rozsudky vo veci vyplatenia dlžnej čiastky. Žiada, aby jej otec vyplatil dlžnú sumu v súlade s doplniacim rozsudkom. K vyjadreniu pripojila čestné vyhlásenie z 27.6.2018, v ktorom otec prehlasuje, že sa zaväzuje v plnej výške hradiť všetky náklady syna a to jeho 4-ročného štúdia v súkromnej strednej umeleckej škole filmovej, a to od začiatku študijného obdobia od 1.9.2018 do jeho ukončenia. Jedná sa o poplatky 1. zápisné 245 €, 2. pravidelný mesačný poplatok 78 € počas celého štúdia, 3. jednorazové poplatky, ktoré škola určí v priebehu štúdia.

5. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

6. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd preskúmal napadnutý doplniaci rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým súd rozhodol o dlžnom výživnom, ktoré vzniklo jeho zvýšením spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, na jeho základe správne právne posúdil vec a dospel k odôvodnenému záveru o výške dlžného výživného za sporné obdobie a zohľadňujúc pomery účastníkov konania správne rozhodol aj o jeho splatnosti.

9. Predmetom konania bolo zvýšenie výživného pre oprávnené maloleté deti H. C. a P. D. s tým, že súd prvej inštancie rozsudkom z 23.7.2019 č.k. 21P 66/2018-182 zvýšil výživné od otca naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Košice I č.k. 11P 83/2015-98 z 11.11.2015 pre mal. H. C. zo 150 € na 200 € mesačne a mal. P. zo 100 € na 150 € mesačne od 14.5.2015 do budúca, ktoré výživné je otec povinný posilať matke detí vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Proti tomuto rozsudku odvolanie podané nebolo, preto rozsudok o zvýšení výživného nadobudol právoplatnosť (§ 225 ods. 3 CSP).

10. Súd prvej inštancie však opomenul rozhodnúť o dlžnom výživnom, ktoré vzniklo jeho zvýšením za obdobie od 14.5.2015, teda nerozhodol o celom predmete konania, preto v súlade s § 225 CSP doplnil dokazovanie vo vzťahu k zisteniu plnení otca v rozhodnom období majúcich charakter plnenia vyživovacej povinnosti a doplniacim rozsudkom z 29.10.2019 rozhodol o dlžnom výživnom.

11. Pri rozhodovaní o dlžnom výživnom je súd pri vyčíslení jeho výšky povinný vziať do úvahy všetky plnenia, o ktorých bude mať preukázané, že ich povinný poskytol oprávnenému v posudzovanom období,

príčom môže ísť o plnenia naturálne alebo peňažné. Pri naturálnych plneniach musí zvážiť, či nešlo iba o príležitostné plnenia v dobe styku alebo či nešlo o bežné dary alebo iné podobné plnenia, ktoré nie je možné považovať za plnenie vyživovacej povinnosti (porovnaj R 44/1966). Nie je tiež vylúčené, že v prípade rozhodovania o výživnom či zmene výživného súd zohľadní pravidelné plnenia povinného rodiča už pri určení, či zvýšení výživného pre dieťa, to znamená, že určí výživné v nižšom rozsahu, aký by zodpovedal zákonným kritériám určovania rozsahu výživného vyplývajúcim z ustanovení Zákona o rodine, v tomto prípade z § 62 ods. 1 až 5 práve s poukazom na pravidelné plnenia povinného majúce charakter výživného, teda uhrádzanie odôvodnených potrieb oprávneného dieťaťa.

12. V tomto prejednávanom prípade súd prvej inštancie zjavne pri určení rozsahu zvýšeného výživného pre maloleté deti prihliadol na to, že otec prispieva na školné svojmu synovi, čo nepochybne vyplýva z odôvodnenia rozsudku z 23.7.2019 č.k. 21P 66/2018-182, konkrétne z bodu 34. jeho odôvodnenia. Vzhľadom na uvedené nemohol opätovne na túto skutočnosť prihliadnuť pri určení dlžného výživného, ako sa mylne domnieva otec, nakoľko by išlo o duplicitné zohľadnenie plnení otca, čo by bolo v rozpore so zákonom, ako aj so záujmami maloletých detí. Vzhľadom na uvedené boli odvolacie námietky otca bezdôvodné.

13. Napokon súd prvej inštancie správne rozhodol aj o splatnosti dlžného výživného s poukazom na to, že podľa § 232 ods. 3 CSP je lehota na plnenie 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku, s výnimkou rozsudkov o výživnom, ktoré sú predbežne vykonateľné doručením (§ 44 CMP) a len v odôvodnených prípadoch môže súd určiť lehotu dlhšiu. Súd prvej inštancie v tomto prejednávanom prípade umožnil otcovi zaplatiť dlh na výživnom v dvoch mesačných splátkach, pričom prvá je splatná do 30 dní a druhá do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že v konaniach týkajúcich sa výživného a predovšetkým výživného pre maloleté dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť, ktoré je okrem iného prednostnou pohľadávkou so zreteľom na naliehavosť potreby, ktorej výživné slúži, je potrebné venovať zvláštnu pozornosť tomu, či povolenie výhody splátok alebo dlhšej splatnosti nebude mať predovšetkým ťaživý dopad na oprávnené maloleté dieťa, teda na uspokojovanie jeho odôvodnených potrieb za situácie, že ide o výživné, ktoré už malo byť zaplatené v období od 14.5.2018, čo je už doba dvoch rokov. Napokon majetkové pomery povinného mu zjavne umožňujú dlh na výživnom zaplatiť v súdom určenej lehote. Výdavky, ktoré otec prezentuje v súvislosti s rekonštrukciou, výstavbou či opravami svojich nehnuteľností nie je možné považovať za nevyhnutné výdavky, ktoré by mali mať prednosť pred plnením vyživovacej povinnosti k deťom (§ 62 ods. 5 Zák. o rodine).

14. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP, podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku a podľa ods. 3 doplnil dôvody vo vzťahu k odvolacej argumentácii odvolateľa.

15. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).